(Original: F= mol.)

Af „Haugtussa."

Det syng. Det synger.

dolce
Blå_hau_gen skal du din Sylv_rokk snu, din Sylv - rokk snu.
Blå_hau_gen skal du din Sölv - tråd sno, din Sölv - tråd sno.
tr
8
dolce
Ped. sempre
Tempo I.
f
Du skal ik_kje fæ - la den mju - ke Nott, då Drau_men slær ut si - ne
Du skal ik - ke æng - stes for Nat - ten mild, da Dröm_men slår ud si - ne
Ven - gjer i lin - na_re Ljos en Da_gen hev ått, og To_nar på mju_ka_re
Vin - ger, i bli - de_re Lys end Sol_dagens Ild, og Toner_ne sag - te_re
p
Poco più lento.
p dolce
Stren - gjer. Det vog - gar um Li, det svæ_vest av Strid, og
klin - ger. Det tyst - ner i Lid, for - bi er al Strid, og
pp quasi Arpa
Ped.

Da_gen ei kjen_ner den Sæ - le = Tid, og Da_gen ei kjen_ner den
Da_gen ei ken_der slig sa - lig Tid, og Da_gen ei ken_der slig
Sæ - le = Tid, den Sæ - le = Tid.
sa - lig Tid, slig sa - lig Tid.
dolce
dolce
Ped. sempre
Tempo I.
f
Du skal ik_kje ræd_das den Elsk_hug vill, som syn_dar og græt og
Du skal ik_ke fryg_te den El_skov vild, som syn_der og græder og
glöy_mer; hans Famn er heit og hans Hug er mild og
glem_mer; dens Favn er hed og dens Hu er mild, og
p

Poco più lento.
p dolce
Bjön_nen ar_ge han töy_mer. Å bil_dran_de du! med
Björ_nen ar_ge den tæm_mer. Å tryl_len_de du! med
p
pp quasi Arpa
meg skal du bu, i Blå_hau_gen skal du din Sylv_rokk snu, i
mig skal du bo, i Blå_hau_gen skal du din Sölv_tråd sno, i
Blå_hau_gen skal du din Sylv_rokk snu, din Sylv - rokk
Blå_hau_gen skal du din Sölv_tråd sno, din Sölv - tråd
dolce
dolce
sempre
snu.
sno.
Arne Garborg.
dolce
pp

Veslemöy.

Ungmöen.

107.

*) Væsen.

Ro.___ Un-der Pan-na fa-ger, men låg ly-ser Au-go som bak ein
Fred.___ Un-der Pan-den fa-ger, men lav ly-ser Öi-et med slö-ret
poco rit.
Eim; det er som dei sti-ran-de såg___ langt inn i ein an-nan Heim.
Skin. Det er som det stir-ren-de så___ i fremme-de Verd'-ner ind.
poco rit.
a tempo
ten.
Berre Bar-men gjeng sprengd og tung og det biv-rar um Munnen bleik. Ho er
Ak, men Bar-men går angst og tung og det bævrer om Mun-den bleg. Hun er
a tempo
ten.
skjelvande sped og veik midti det ho er ven og ung, ho er ven og ung.
skælvende spæd og væg, ja for-vist, hun er ven og ung, hun er ven og ung.
(Arne Garborg.)

(Original: F-dur.)

Blåbær-Li.

I Blåbær-Tuerne.

108.

Men
Men
Ped. sempre
kom no den Bjön_nen stor! Her fekk bli Rom åt oss bå_e. Eg tor_de kje
kom nu den Björn så stor, den måt_te ta_ges med Læm_pe. Jeg tur_de ei
sei_a eit Ord til slik ein rö_sje_leg Vå_e. Eg sa ber_re: ver so god! Se
si_ge et Ord til slig en dra_be_lig Kæm_pe. Jeg sa' ba_re: Vær så god! Se
må du kje ve_ra bljug! Eg lêt deg so væl i Ro; ta for deg et_ter din Hug.
Bor_det det dæk_ket står! Nu lar jeg dig pænt i Ro. Tag for dig alt, du for_mår!
poco rit.
a tempo
dim.

vivace
p
Ped. sempre
Ped.
f
Men var det den Re-ven rau, so skuld' han få sma-ka Sta-ven;
Men var det Hr. Mik-kel röd, han skul-de få sma-ge Sta-ven;
eg skul-de ban-ka han dau, um so han var Bror til Pa-ven. Sligt skar-ve,
jeg skul-de ban-ke ham död, om så han var Bror til Pa-ven. For-sla-gen
fz
p
f
har-me-legt Sleng! Han stel bå-de Kje og Lam. Men en-då so fin han gjeng, hev
er han og fræk, han tar bå-de Får og Lam, og li-ster sig stil-le væk for-
poco rit.
f a tempo

dim.
kor-kje Agg hell Skam.
u-den An-ger og Skam.
vivace
dim.
p
Led. sempre
Led.
f
Men var det den styg-ge Skrubb, so
Men var det den styg-ge Skrub,*) som
f
arg og so hôl som Fu-ten, eg tog mek ein Björ-ke-kubb og gav han ein god på
skræmte mig med sin Tu-den, jeg tog mig en Bir-ke-stub og gav ham et Slag på
p
f
fz
p
Snu-ten. Han reiv sund Sau-er og Lamm for Mor mi so trådt og
Snu-den. Han ri-ver Gje-der og Lamm for Mor min i-hjel så
p

*) Ulv.

poco rit.
f a tempo
dim.
tidt; — ja sant! um han ber - re kom, skuld' han so visst — få
tidt. — Ja, får jeg blot Tag i ham, skal han så - vist — få
poco rit.
f a tempo
dim.
sitt. —
sit! —
vivace
p
Ped. sempre
mf (Med forandret Udtryk.)
Men var det den snil - de Gut der
Men var det den ve - ne Gut der -
mf
bur - te frå Ska - re - Brô te, — han fekk vel ein på sin Trut, men
bor - te fra Ska - re - Brå - te, — han fik vel en på sin Trut, men
poco
p
mf

helst på ein an_nan Må_te. Å Töv, kva ten_kjer eg på! Det lid nok på Da_gen
helst på en an_den Må_de. Å Snak, hvad tæn_ker jeg på? det li_der på Da_gen
poco rit.
f a tempo
dim.
alt... Eg må till Bu_ska_pen sjå; _ ho „Dok_ka“ dröy_mer um
alt... Jeg pas_se Kjö_re_ne må; _ nu *) „Dok_ka“ dröm_mer om
Salt.
Salt.
(Arne Garborg.)
vivace
Ped. sempre
tranq.

*) Bjeldekoen.

Møte.

Møde.

109.

*) Fjeldtinden.

molto cresc. poco rit. ff a tempo
heit; der kjem den ve-ne Gu-ten.
hed; der står den ve-ne Gut-ten.
a tempo
molto cresc. poco rit. ff
m.s.
dim.
p
Burt vil ho
Bort vil hun
p
göyma seg i Ör-ska brå, men stog-gar tryllt og Au-go mot han
gjemme sig i Smil, i Gråd, men stan-ser brat og Blikket mod ham
sempre legato
ven-der; dei tek ein-an-nan i dei var-me Hen-der og stend so der og
ven-der; de tar hin-an-den i de varme Hæn-der og slig de står, ved
p dolce
p dolce

pp
veit seg in-kje Råd. Då bryt ho ut i det-te Un-dringsord: „Men
ei sin ar-me Råd. Da bryder ud hun i det Undringsord: „Men
pp
molto cresc. poco rit.
ff a tempo
snil - - - - le deg då...at du er så stor!“
kjæ - - - - rsdig da...at du er så stor!“
a tempo
molto cresc. poco rit.
ff
m. s.
dim.
p
Og som det
Og som sig
p
lid til sva-le Kveldings-Stund, alt meir og meir i Lengt dei sa-man sö - kjer, og
nær - mer Aftnens sva-le Stund, i Længselmodhinan-den de sig klyn - ger og

p dolce
brådt um Hals den un - ge Arm seg krö - kjer og ö - re skjelv dei sa - man
fast om Hals den un - ge Arm sig slyn - ger, be - ru - set skjælver sam - men
p dolce
pp
Munn mot Munn. Alt svimrar burt. Og der i
Mund mod Mund. Alt svömmer bort. Og der i
pp
molto cresc. poco rit.
Kvel - den varm i hei - te Sæ - - - le söv ho i hans
Kvælden varm i sa - lig Lyst hun hvi - ler i hans
molto cresc. poco rit.
ff a tempo
Arm.
(Arne Garborg.)
Arm.
ff
m.d.
dim. e rit.
p ppp

Elsk.

Elskov.

Allegretto con moto.
(I Stevtone.)
110.
p
Den gal - ne Gu - ten min Hug hev då - ra, eg fan - gen
Den vil - de Gut - ten mit Sind har då - ret, som Fugl i
cresc.
dim.
mf
sit som ein Fugl i Snå - ra; den gal - ne Gu - ten, han gjeng so baus; han veit, at
Sna - ren jeg sid - der så - ret; den vil - de Gut - ten går stolt for - bi; han ved, at
ritard.
a tempo
Fug - len vil al - dri laus, han veit, at Fug - len vil al - dri laus.
Fug - len blir al - drig fri, han ved at Fug - len blir al - drig fri.
Allegro.
rall.
pp
Å gjev du batt meg med Bast og Ben - de, å gjev du
Å, gid du bandt mig med stær - ke Hæn - der, å gid du

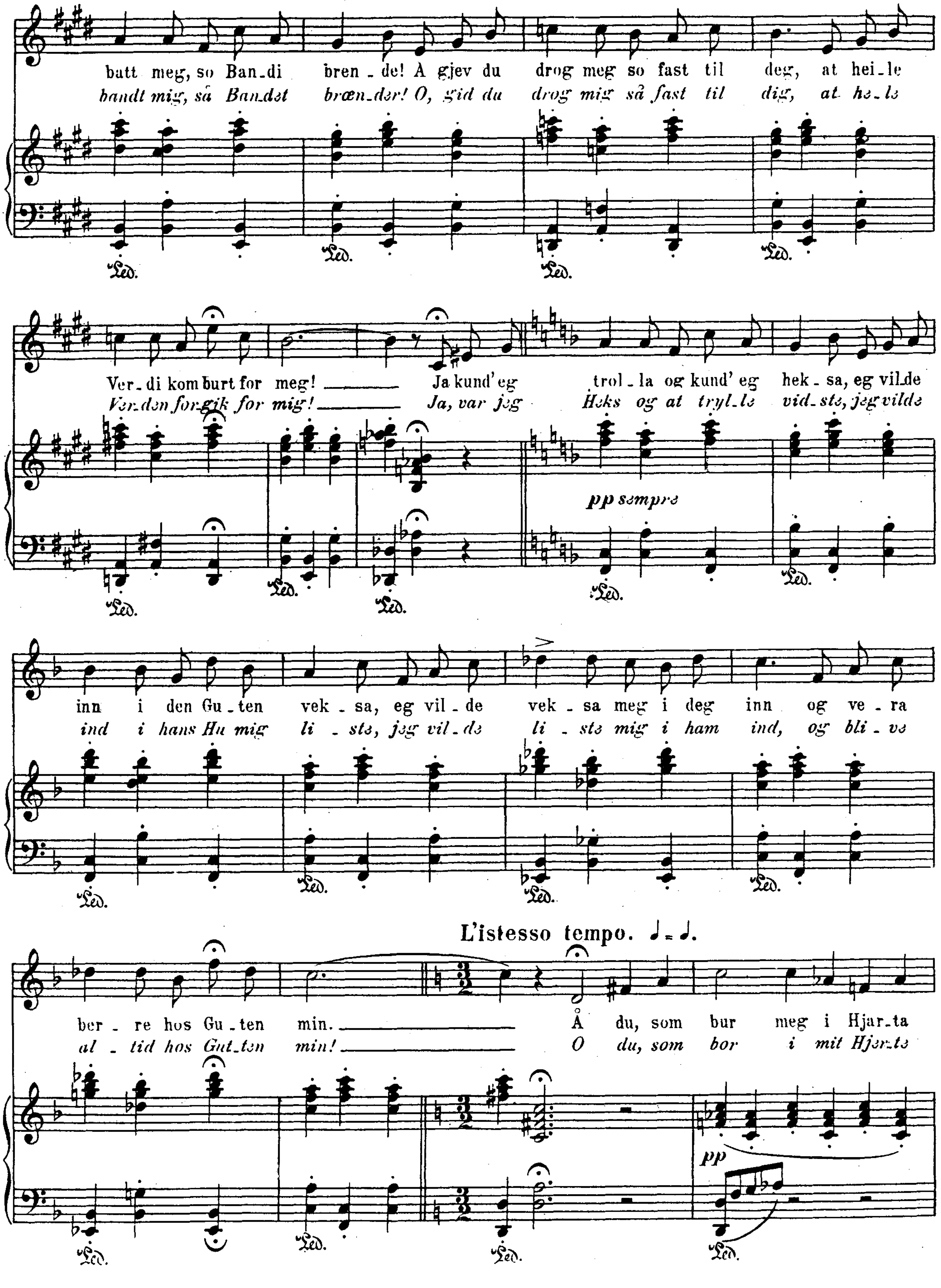
batt meg, so Ban_di bren_de! Å gjev du drog meg so fast til deg, at hei_le
bandt mig, så Bandet brœn_der! O, gid du drog mig så fast til dig, at he_le
Ver_di kom burt for meg! Ja kund'eg trol_la og kund' eg hek_sa, eg vil_de
Verden forgik for mig! Ja, var jeg Heks og at tryl_le vid_ste, jeg vilde
pp sempre
inn i den Gu_ten vek_sa, eg vil_de vek_sa meg i deg inn og ve_ra
ind i hans Hu mig li_ste, jeg vil_de li_ste mig i ham ind, og bli_ve
L'istesso tempo.
ber_re hos Gu_ten min. Å du, som bur meg i Hjar_ta
al_tid hos Gut_ten min! O du, som bor i mit Hjerte
pp

cresc. e più tranq.
in - ne, du Mag-ti fekk y-ver alt mit Min - ne; kvart ves-le
in - de, du Mag-ten fik, som kan Længslen bin - de; hver li-den
cresc. e più tranq.
Ped.
dim. e poco rit.
Hug - sviv som framum dreg, det ber-re kvi - skrar um deg, um
Tan - ke går sam-me Vei... Alt ba-re hvi - sker om dig, om
dim. e poco rit.
p a tempo
deg.
dig.
p a tempo
cresc. molto e stretto
fz
dim.
Ped. sempre
dolce
p più rall.
pp
Ped. sempre

Tempo I.
p
Um So - li ly - ser på Him - len blan - ke, no ser ho
Når So - len blank o - ver Å - sen rin - der, jeg tæn - ker
cresc.
deg, det er all min Tan - ke; um Da - gen dov - nar og Sko - ming
straks, nu på dig den skin - ner, og når det skum - rer langs Dal og
mf
dim.
fell: skal tru han ten - kjer på meg i Kveld? skal tru han
Fjeld: Mon - tro han tæn - ker på mig i - kvæld? Mon - tro han
rit.
a tempo
ten - kjer på meg i Kveld? (Arne Garborg.)
tæn - ker på mig i - kvæld?
rall.

(Original: G-dur.)

Killingdans.

Kiddenes Dans.

cresc. molto
poco rit.
f
ff a tempo
og det er Kjæ - te og Lur - ve - læ - te ein Sol - skins - dag.
og der er Löi - er af man - gen Sköi - er den Sol - skins - dag.
stretto
a tempo
p
Å nupp i Nak - ken, og stup i Bak - ken og
A nupp i Nak - ken, og stup i Bak - ken og
tipp på Tå; å rekk i Rin - gen og svipp i Svin - gen og hopp - i - hå.
tipp på Tå; å ræk i Rin - gen og svip i Svin - gen og hopp - i - hå.
fz

pp
Og det er Sleik-i-Sol, og det er Leik-i-Sol, og det er Glim-i-Li,
Og der er Læg-i-Sol, og der er Stæg-i-Sol, og der er Glans-i-Li,
cresc. molto
poco rit.
og det er Stim-i-Li, og det er Kvit-ter og Bek-kje-Glit-ter
og der er Dans-i-Li, og der er Kvid-der på Fjel-dets Vid-der
f
ff a tempo
og lognt i Krå.
og lunt i Vrå.
stretto
a tempo
p
A
Å

trapp og tral - le, og Puff i Skal - le, den skal du ha! Og
trap og tral - lə og Puf i Skal - lə, dən skal du ha! Og
fz
snipp og snu - te, og Kyss på Tru - te, den kan du ta.
snip og snu - tə, og Kys på Tru - tə, dət kan du ta.
fz
pp
Og det er Rull-i-Ring, og det er Sull-i-Sving, og det er Lett-på-Tå,
Og dər ər Gang-i-Ring, og dər ər Sprang-i-Spring, og dər ər Let-på-Tå,
pp
cresc. molto
poco rit.
f
ff a tempo
og det er Sprett-på-Tå, og det er hei-san og det er hopp-san og tra-la - la!
og dər ər Sprœt-på-Tå, og dər ər hei - sa'n og dər ər hop - sa'n og Tra-la - la!
(Arne Garborg.)
Vivacissimo.
cresc. molto
poco rit.
ff a tempo
stretto
p

Vond Dag.

Ond Dag.

p
Som Fuglen, så - rad un-der var-me Veng so Blo-de tip-par lik den hei-te
Som Fuglen vin - geskudt, med Dödsens Sår; så Blo-det dryp-per, lig den he-de
pp
mf
cresc.
f
Tå-re, ho dreg seg sjuk og skjel-van-de i Seng, og vrid seg Not-ti lang i Grå-ten
Tå-re, tilsengs så syg og skjælven-de hun går, og Nat-ten lang hun vrider sig så
så - re. Det slit i Hjar-ta og det brenn på Kinn.
så - re. Og Smerten bleg-ner hen-des un - ge Kind.
ben ten.
dim. e rit.
No må ho döy; ho mi-ste Gu-ten sin.
Nu må hun dö; hun mi-sted' Gut-ten sin.

Ved Gjætle=Bekken.

Ved Gjætle=Bækken.

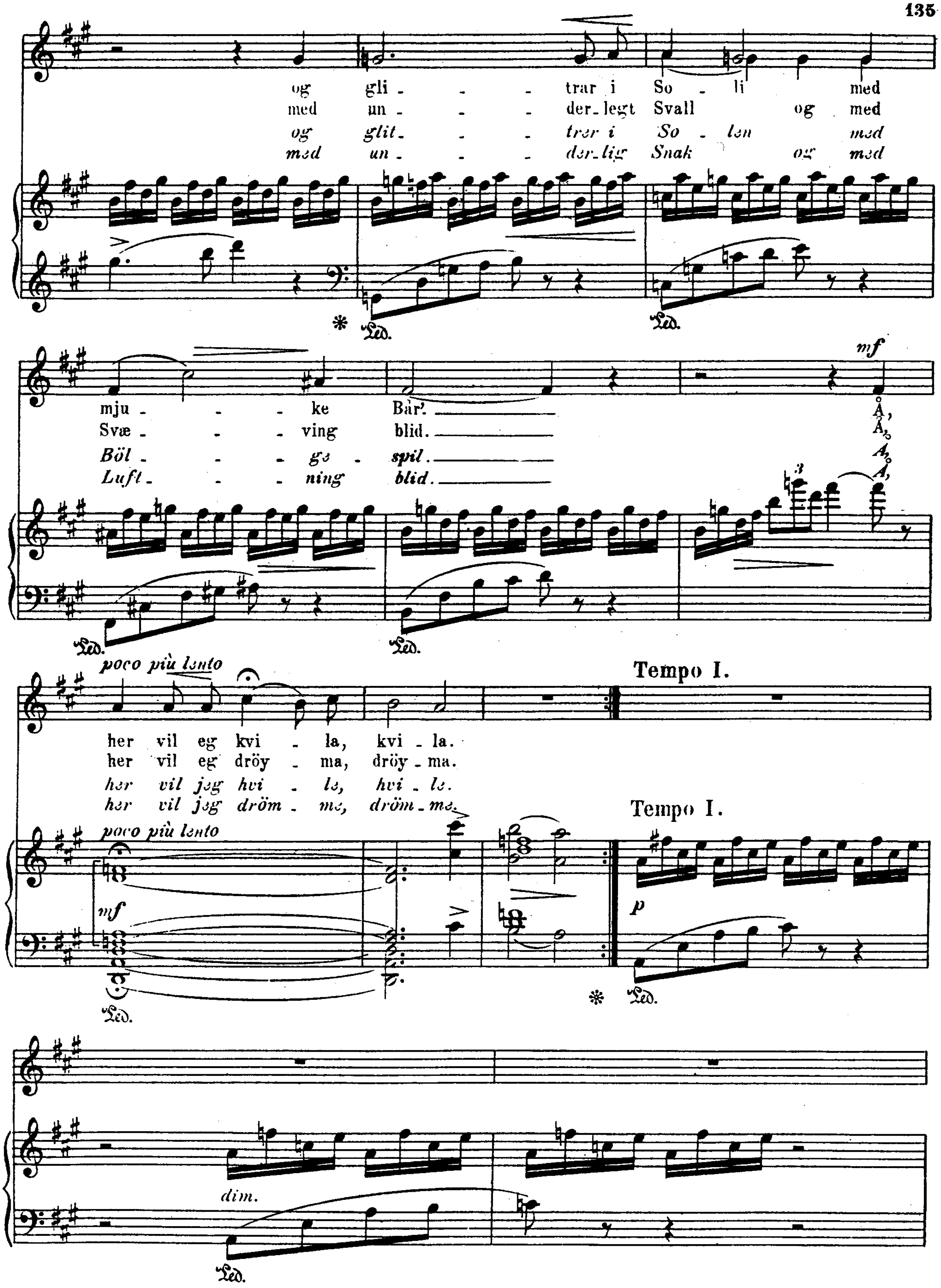
og gli - - - trar i So - li med
med un - - - der-legt Svall og med
og glit - - - trer i So - len med
med un - - - der-lig Snak og med
mju - - - ke Bar. Å,
Svæ - - - ving blid. Å,
Böl - - - ge - spil. Å,
Luft - - - ning blid. Å,
mf
poco più lento
her vil eg kvi - la, kvi - la.
her vil eg dröy - ma, dröy - ma.
her vil jeg hvi - le, hvi - le.
her vil jeg dröm - me, dröm - me.
Tempo I.
mf
p
dim.

p
3. Du hul - lan - de Bekk, du
3. Du sprin - gen - de Bæk, du
pp
Ped.
sul - lan - de Bekk, her fekk du Seng un - der
klin - gen - de Bæk, her fik du Seng un - der
dolce
Mo - sen - mjuk. Her dröy - mer du kurt og
Mo - sen myg. Her dröm - mer du kort og
p
cresc.
glöy - mer deg burt og kvisk - rar og kved i den sto - re Fred.
glem - mer dig bort og ta - ger mig med i den sto - re Fred,
cresc.

med Sva - - - ling for Hug - sott og
gi'r Sva - - - ling for Sor - gen og
pp
Leng - - ting sjuk.
Længs - - len syg.
mf
Å,
Å,
poco rall.
pp
ppp
poco più lento
her vil eg min - nast, min-nast.
her vil jeg min - des, min-des.
poco più lento
mf
Tempo I.
pp
Du
Du
Tempo I.
pp
sempre
vild - ran-de Bekk, du sild - ran-de Bekk, kva tenk - te du alt på din
skum - men-de Bæk, du brum - men-de Bæk, hvad tænk - te du vel på din
sempre

cresc.
lan - ge Veg? Gjen_om au - de Rom? mil_lom
lan - ge Vei? O_ver Stok og Sten, mel_lem
cresc.
Led. sempre
sempre cresc.
Busk og Blom? Når i Jord du smatt, når du fann deg att?
Blomst og Gren? Når i Jord du svandt, når du frem dig vandt?
sempre cresc.
Led. sempre
f
Tru no - - - kon du
Mon no - - - gen du
f
Led.
dim.
såg so eis - - - mal som
fandt så en - - - som som
dim.
Led. Led. Led.

più tranquillo
eg?
jeg?
Å,
Å,
più tranquillo
p
molto espress.
rit.
her vil eg glöy - ma, glöy-ma,
her vil jeg glem - me, glemme,
glöy - ma, glöy - ma.
glem - me, glem - me.
rit.
dim.
Tempo I.
p
Du tis - lan-de Bekk,
Tempo I.
Du i - len-de Bæk,
pp
cantabile
du ris - lan - de Bekk,
du
du smi - len - de Bæk,
du

lei - kar i Lund, du sul - lar i Ro. Og
le - ger så let i Lun - de - ne, du! Og
smi - ler mot Sol og lær i dit Skjol
ler i - mod Sky for skynd - somt at fly,
og van - drar so langt og læ - rer so mangt...
og van - drer så langt og læ - rer så mangt...
å syng kje um det, som eg
å syng si om det, som jeg
p

ten - - - kjer no.
tæn - - - kær nu!
più tranquillo
mf
Å, lat meg få blun - da, blun - da
Å, lad mig få blun - de, blun - de
più tranquillo
mf
molto espress.
blun - da, blun - da!
blun - de, blun - de!
(Arne Garborg.)
p
dim. e ritard.
molto
a tempo, ma tranquillo
pp
rit.
ppp
al Fine.